Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

11. november 2021 *

»Præjudiciel forelæggelse – miljø – forordning (EF) nr. 1013/2006 – overførsel af affald – artikel 3, stk. 5, og artikel 11, stk. 1, litra i) – direktiv 2008/98/EF – affaldshåndtering – artikel 16 – principper om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed – beslutning 2000/532/EF – Det Europæiske Affaldskatalog (EAK) – blandet kommunalt affald, der er genstand for mekanisk behandling, og som ikke ændrer dets karakter«

I sag C-315/20,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) ved afgørelse af 10. oktober 2019, indgået til Domstolen den 13. juli 2020, i sagen

Regione Veneto

mod

Plan Eco Srl,

procesdeltager:

Futura Srl,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling)

sammensat af formanden for Syvende Afdeling, J. Passer (refererende dommer), som fungerende formand for Ottende Afdeling, og dommerne L.S. Rossi og N. Wahl,

generaladvokat: A. Rantos,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

* Processprog: italiensk.

efter at der er afgivet indlæg af:

– den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Palatiello,

– Europa-Kommissionen ved L. Haasbeek, G. Gattinara og F. Thiran, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 17. juni 2021,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT 2006, L 190, s. 1) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT 2008, L 312, s. 3).

2 Denne anmodning er fremsat i forbindelse med en tvist mellem Regione Veneto (regionen Veneto, Italien) og Plan Eco Srl angående en overførsel af affald mellem medlemsstater.

Retsforskrifter

EU-retten

Forordning nr. 1013/2006

3 Artikel 2 i forordning nr. 1013/2006 med overskriften »Definitioner« bestemmer:

»I denne forordning forstås ved:

[…]

19) »kompetent afsendelsesmyndighed«: den kompetente myndighed for det område, hvorfra overførslen er planlagt påbegyndt eller påbegyndes

20) »kompetent bestemmelsesmyndighed«: den kompetente myndighed for det område, hvortil overførslen er planlagt eller finder sted, eller hvor affald lastes forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse i et område, der ikke henhører under noget lands jurisdiktion

[…]«

4 Denne forordnings artikel 3, stk. 5, fastsætter:

»Overførsel af blandet kommunalt affald (affaldsindgang 20 03 01) indsamlet fra private husholdninger, herunder i tilfælde, hvor denne indsamling også omfatter sådant affald fra andre producenter, til nyttiggørelses- og bortskaffelsesanlæg, er i overensstemmelse med denne forordning underlagt samme bestemmelser som overførsel af affald bestemt til bortskaffelse.«

5 Den nævnte forordnings artikel 11, der bærer overskriften »Indsigelser mod overførsler af affald bestemt til bortskaffelse«, har følgende ordlyd:

»1. Når der foretages en anmeldelse af en planlagt overførsel af affald bestemt til bortskaffelse, kan de kompetente bestemmelses- og afsendelsesmyndigheder inden 30 dage efter datoen for den kompetente bestemmelsesmyndigheds afsendelse af bekræftelsen i overensstemmelse med artikel 8 gøre begrundet indsigelse baseret på en eller flere af følgende grunde og i overensstemmelse med traktaten:

a) [D]en planlagte overførsel eller bortskaffelse vil ikke være i overensstemmelse med de foranstaltninger til helt eller delvist forbud eller systematisk indsigelse mod overførsel af affald til bortskaffelse, der er truffet med henblik på at iværksætte principperne om nærhed, prioritering af nyttiggørelse og tilstrækkelig egenkapacitet på fællesskabsplan og på nationalt plan, jf. [Europa-Parlamentets og Rådets] direktiv 2006/12/EF [af 5. april 2016 om affald (EUT 2006, L 114, s. 9].

[…]

i) [A]ffaldet er blandet kommunalt indsamlet husholdningsaffald (affaldsnøglenummer 20 03 01), eller

[…]

6. Foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med stk. 1, litra a), med henblik på helt eller delvis at nedlægge forbud mod overførsel af affald til bortskaffelse eller systematisk at gøre indsigelse herimod […], skal straks meddeles Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater.«

6 Samme forordnings artikel 12, der bærer overskriften »Indsigelser mod overførsler af affald bestemt til nyttiggørelse«, bestemmer i stk. 1:

»1. Når der foretages en anmeldelse af en planlagt overførsel af affald bestemt til nyttiggørelse, kan de kompetente bestemmelses- og afsendelsesmyndigheder inden 30 dage efter datoen for den kompetente bestemmelsesmyndigheds afsendelse af bekræftelsen i overensstemmelse med artikel 8 gøre begrundet indsigelse baseret på en eller flere af følgende grunde og i overensstemmelse med traktaten:

[…]

b) den planlagte overførsel eller nyttiggørelse vil ikke være i overensstemmelse med national lovgivning om miljøbeskyttelse, offentlig orden, offentlig sikkerhed eller sundhedsbeskyttelse, som vedrører forhold, der finder sted i det land, der gør indsigelse

[…]

g) forholdet mellem det affald, der kan nyttiggøres, og det affald, der ikke kan nyttiggøres, den skønnede værdi af de materialer, der nyttiggøres endeligt, eller udgifterne til nyttiggørelsen og udgifterne til bortskaffelse af den del, der ikke kan nyttiggøres, begrunder ikke nyttiggørelsen ud fra økonomiske og/eller miljømæssige betragtninger […]

[…]«

Direktiv 2008/98

7 Direktiv 2008/98 ophævede direktiv 2006/12 med virkning fra den 12. december 2010 og bestemmer i artikel 41, at henvisninger til sidstnævnte betragtes som henvisninger til førstnævnte.

8 33. betragtning til direktiv 2008/98 har følgende ordlyd:

»I forbindelse med anvendelsen af […] forordning (EF) nr. 1013/2006 […] forbliver blandet kommunalt affald som omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 5, blandet kommunalt affald, selv når det har gennemgået en affaldsbehandling, som ikke grundlæggende har ændret dets egenskaber.«

9 Artikel 16 i direktiv 2008/98 med overskriften »Principper om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed« bestemmer:

»1. Medlemsstaterne træffer, hvis det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt i samarbejde med andre medlemsstater, passende foranstaltninger til at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesanlæg og anlæg til nyttiggørelse af blandet kommunalt affald, indsamlet fra private husholdninger, herunder i tilfælde, hvor denne indsamling også omfatter sådant affald fra andre producenter, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik.

Uanset forordning (EF) nr. 1013/2006 kan medlemsstaterne for at beskytte deres net begrænse indgående overførsler af affald til forbrændingsanlæg, der er klassificeret som nyttiggørelse, hvor det er konstateret, at sådanne overførsler vil bevirke, at nationalt affald vil skulle bortskaffes, eller at dette affald vil skulle behandles på en måde, der ikke er i overensstemmelse med deres nationale affaldshåndteringsplaner. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne afgørelser. Medlemsstaterne kan også begrænse udgående overførsler af affald af miljøhensyn, jf. forordning (EF) nr. 1013/2006.

2. Dette net udformes på en sådan måde, at [Unionen] som helhed får tilstrækkelig egenkapacitet til at bortskaffe sit affald og nyttiggøre det affald, der er omhandlet i stk. 1, og medlemsstaterne hver især kan nærme sig dette mål, under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg til bestemte typer affald.

3. Nettet skal muliggøre bortskaffelse af affald eller nyttiggørelse af affald, som omhandlet i stk. 1, på et af de nærmeste egnede anlæg under anvendelse af de mest hensigtsmæssige metoder og teknologier til sikring af et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden.

4. Principperne om nærhed og tilstrækkelig egenkapacitet betyder ikke, at hver enkelt medlemsstat skal være i besiddelse af hele spektret af endelige nyttiggørelsesanlæg inden for sit område.«

Beslutning 2000/532/EF

10 Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til

artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald (EFT 2000, L 226, s. 3), som ændret ved Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18. december 2014 (EUT 2014, L 370, s. 44), indeholder som bilag listen over affald, som nævnt i artikel 7 i direktiv 2008/98, benævnt »det europæiske affaldskatalog« (herefter »EAK«).

11 I kapitel 19 i EAK med overskriften »Affald fra affaldsbehandlingsanlæg […]« under kapitelkode 19 12, med overskriften »Affald fra mekanisk behandling af affald (f.eks. sortering neddeling, sammenpresning og pelletering), ikke andetsteds specificeret«, fremgår følgende rubrikker:

19 12 11*	Andet affald (herunder blandinger af materialer) fra mekanisk behandling af affald indeholdende farlige stoffer
19 12 12	Andet affald (herunder blandinger af materialer) fra mekanisk behandling af affald, bortset fra affald henhørende under 19 12 11

12 I kapitel 20 i EAK med overskriften »Husholdningsaffald og lignende handels-, industri- og institutionsaffald, herunder separat indsamlede fraktioner«, under kapitelkode 20 03, der bærer overskriften »Andet kommunalt indsamlet affald«, fremgår rubrik 20 03 01: »Blandet kommunalt indsamlet husholdningsaffald«.

Italiensk ret

13 Artikel 182a, i decreto legislativo n. 152 – Norme in materia ambientale (lovdekret nr. 152 om bestemmelser på miljøområdet) af 3. april 2006 (almindeligt tillæg til GURI nr. 88 af 14.4.2006, herefter »lovdekret nr. 152/2006«) bestemmer i stk. 1:

»Bortskaffelse af affald og nyttiggørelse af blandet kommunalt affald sker gennem et integreret og egnet net af anlæg, idet der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik og det samlede cost-benefit-forhold med henblik på at:

a) opnå tilstrækkelig egenkapacitet til bortskaffelse af ikke-farligt kommunalt affald og affald, der opstår som følge af dets behandling, inden for optimale geografiske områder

b) muliggøre bortskaffelse af affald og nyttiggørelse af blandet kommunalt affald på et af de nærmeste egnede anlæg i forhold til produktions- eller indsamlingsstederne med henblik på at mindske overførsel af affald under hensyntagen til de geografiske forhold eller behovet for særlige anlæg til bestemte typer affald

[…]«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

14 Transportselskabet Plan Eco indgav en ansøgning til regionen Veneto med henblik på at opnå en forhåndsgodkendelse til overførsel af 2 000 tons blandet kommunalt affald produceret i Italien af Futura Srl til en cementfabrik i Slovenien. Affaldet blev mekanisk behandlet af Futura med henblik på medforbrænding og blev efter denne behandling klassificeret af Futura under kode 19 12 12 i EAK.

15 Ved afgørelse af 22. april 2016 gjorde regionen Veneto indsigelse mod overførslen, på grundlag af EU-retten, navnlig artikel 12, stk. 1, litra b) og g), i forordning nr. 1013/2006 og på grundlag af national ret. For det første fandt regionen, at det omhandlede affald efter Futuras indledende behandling bevarede dets oprindelige karakter, nemlig blandet kommunalt affald, som svarer til kode 20 03 01 i EAK, og at dette selskabs klassificering heraf i kapitelkode 19 12 i EAK med overskriften »Affald fra mekanisk behandling af affald (f.eks. sortering, neddeling, sammenpresning og pelletering), ikke andetsteds specificeret«, ligesom tildelingen af kode 19 12 12 i EAK ikke var afgørende i denne henseende. For det andet fandt regionen, at artikel 182a, stk. 1, litra b), i lovdekret nr. 152/2006 – der blev indført i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 2008/98 og principperne om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed, der er fastsat i direktivets artikel 16 – krævede, at blandet kommunalt affald skulle nyttiggøres på et af de egnede anlæg, der lå tættest på produktions- eller indsamlingsstedet. Endelig fandt regionen for det tredje, at der inden for dennes område fandtes et net af anlæg, der kunne opfylde Plan Ecos behov, og at et anlæg i regionen Veneto i det foreliggende tilfælde havde erklæret sig i stand til at modtage de 2 000 tons affald, der var omhandlet i anmeldelsen om overførsel.

16 Plan Eco har anlagt sag til prøvelse af denne afgørelse ved Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (den regionale forvaltningsdomstol for Veneto, Italien), der ved dom af 15. november 2016 annullerede afgørelsen bl.a. med den begrundelse, at overførslen til udlandet vedrørte særligt affald, der skulle klassificeres under kode 19 12 12 i EAK, og at principperne om tilstrækkelig egenkapacitet, nærhed og territorial begrænsning, som gælder for behandling af kommunalt affald, således ikke fandt anvendelse.

17 Regionen har appelleret dommen til Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien), som efter bl.a. at have kontrolleret, at det omhandlede affald havde gennemgået en behandling, der ikke væsentligt havde ændret dets oprindelige egenskaber af kommunalt affald, har besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»[…] [M]ed hensyn til en situation, hvor blandet kommunalt affald, som ikke indeholder farligt affald, er blevet mekanisk behandlet på et anlæg med henblik på [nyttiggørelse] (operation R1/R12 i bilag C til (lovdekret nr. 152/2006)), og hvor det efter afslutningen af denne behandling fremgår, i teorien, at behandlingen ikke grundlæggende har ændret de oprindelige egenskaber af dette blandede kommunale affald, men hvor affaldet bliver klassificeret med EAK-kode 19 12 12, hvilket parterne er enige om,

med henblik på at vurdere lovligheden af indsigelser, som oprindelseslandets kompetente myndighed har rejst på grundlag af principperne i direktiv 2008/98 mod en anmodning om forudgående samtykke til overførsel af det behandlede affald til et andet europæisk land [til brug for] kraftvarmeproduktion eller under alle omstændigheder til energiproduktion på et produktionsanlæg, navnlig indsigelser som de i hovedsagen omhandlede, som er baseret – på princippet om beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet (artikel 13 [i direktiv 2008/98]); – på principperne om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed fastsat i artikel 16, stk. 1, [i direktiv 2008/98] […]; – på princippet fastsat i samme artikel 16, [stk. 1], andet afsnit, sidste punktum[…]; – på 33. betragtning til direktiv 2008/98[…], [:]

1) [Påvirker] [EAK] og de respektive klassificeringer (i den foreliggende situation EAK-kode [i dette katalog] 19 12 12, affald fra mekanisk behandling af affald gennem behandlingsoperation R1/R12 på et anlæg) […] – og i så fald i hvilket omfang – [EU]-lovgivningen om overførsel af affald, der inden den mekaniske behandling er blandet kommunalt affald[?] […]

2) [Har] […] bestemmelserne i artikel 16 i ovennævnte direktiv 2008/98 og 33. betragtning hertil, der udtrykkeligt vedrører overførsel af affald, med hensyn til overførsel af affald, der stammer fra behandling af blandet kommunalt affald, […] forrang for klassificeringen i [EAK] eller ej[?]

3) [For det tilfælde, at] Domstolen […] anser dette [spørgsmål] for hensigtsmæssigt og nyttigt, […] [har] det nævnte katalog […] lovmæssig karakter, eller […] udgør [det derimod] […] en simpel teknisk vejledning, som er egnet til ensartet sporing af alt affald?«

Om de præjudicielle spørgsmål

18 Med sine spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om en kompetent afsendelsesmyndighed på grundlag af forordning nr. 1013/2006 og direktiv 2008/98 kan modsætte sig en overførsel af blandet kommunalt affald til nyttiggørelse, som efter mekanisk behandling med henblik på energiudnyttelse, som imidlertid ikke væsentligt har ændret dets oprindelige egenskaber, er blevet klassificeret under kode 19 12 12 i EAK.

19 Det skal for det første bemærkes, at forordning nr. 1013/2006 og direktiv 2008/98, hvis formål er at minimere de negative virkninger af affaldsproduktion og -håndtering på menneskers sundhed og miljøet, lægger særlig vægt på blandet kommunalt affald.

20 Artikel 3, stk. 5, i forordning nr. 1013/2006 fastsætter således, at overførsel af »blandet kommunalt affald (affaldsindgang 20 03 01) indsamlet fra private husholdninger, herunder i tilfælde, hvor denne indsamling også omfatter sådant affald fra andre producenter, til nyttiggørelses- og bortskaffelsesanlæg«, i overensstemmelse med denne forordning er underlagt samme bestemmelser som overførsel af affald bestemt til bortskaffelse.

21 Artikel 11 i forordning nr. 1013/2006 finder følgelig anvendelse selv i tilfælde af en anmeldelse om overførsel af blandet kommunalt affald bestemt til nyttiggørelse, selv om denne bestemmelse i henhold til sin overskrift og sin ordlyd i princippet kun finder anvendelse på affald til bortskaffelse (jf. i denne retning dom af 12.12.2013, Ragn-Sells, C-292/12, EU:C:2013:820, præmis 53 og 54).

22 De kompetente bestemmelses- eller afsendelsesmyndigheder kan i øvrigt i henhold til forordningens artikel 11, stk. 1, litra i), modsætte sig en sådan overførsel alene med den begrundelse, at det pågældende affald er »blandet kommunalt indsamlet husholdningsaffald (kode 20 03 01)«.

23 I denne henseende fremgår det af forarbejderne til forordning nr. 1013/2006, at det formål, som EU-lovgiver forfulgte med disse bestemmelser, var at begrænse overførsler af husholdningsaffald til det strengt nødvendige og at fastsætte, at medlemsstaterne skulle påtage sig dette ikke-homogene affald og tilskyndes til selvstændigt at løse deres problemer med husholdningsaffald uden at udelukke ethvert samarbejde med nabolande.

24 På samme måde fastsætter artikel 16 i direktiv 2008/98 et krav til medlemsstaterne om at oprette et integreret og tilstrækkeligt net af anlæg til behandling af affald, der skal bortskaffes, og »blandet kommunalt affald, indsamlet fra private husholdninger, herunder i tilfælde, hvor denne indsamling også omfatter sådant affald fra andre producenter«, mens der tages hensyn til den bedste tilgængelige teknik. Denne artikel bestemmer ligeledes, at medlemsstaterne skal udforme

dette net på en sådan måde, at de navnlig sigter mod egenkapacitet for så vidt angår behandling af affaldet, og at denne behandling kan finde sted på et af de egnede anlæg, der ligger tættest på produktionsstedet.

25 Domstolen har i denne forbindelse fastslået, at medlemsstaterne ved oprettelsen af et sådant integreret net råder over en vid skønsbeføjelse for så vidt angår valget af det territoriale grundlag, som de anser for egnet til at nå en tilstrækkelig national egenkapacitet med hensyn til behandling af det omhandlede affald. Domstolen har imidlertid i denne forbindelse fremhævet, at en af de vigtigste foranstaltninger, som medlemsstaterne må træffe hvad bl.a. angår egnede foranstaltninger, hvorved der tilskyndes til at rationalisere indsamlingen, sorteringen og behandlingen af affaldet – bl.a. af lokale myndigheder med de i denne henseende relevante kompetencer – består i at tilstræbe en behandling af dette affald i det anlæg, som der ligger nærmest muligt det sted, hvor det produceres, navnlig hvad angår blandet kommunalt affald, således at transporten heraf begrænses i videst muligt omfang (jf. dom af 12.12.2013, Ragn-Sells, C-292/12, EU:C:2013:820, præmis 60 og 61 og den deri nævnte retspraksis).

26 Det følger heraf, at i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, og artikel 11, stk. 1, litra i), i forordning nr. 1013/2006 og med henblik på at sikre overholdelsen af principperne om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed, som er fastsat i artikel 16 i direktiv 2008/98 og gennemført ved de nævnte bestemmelser i forordning nr. 1013/2006, hvilke principper den kompetente afsendelsesmyndighed har påberåbt sig i hovedsagen, kan sidstnævnte gøre indsigelse mod en overførsel af blandet kommunalt affald indsamlet fra private husholdninger, der er bestemt til nyttiggørelse eller bortskaffelse.

27 For det andet bemærkes det i medfør af 33. betragtning til direktiv 2008/98 i forbindelse med anvendelsen af forordning nr. 1013/2006, at blandet kommunalt affald som omhandlet i denne forordnings artikel 3, stk. 5, forbliver blandet kommunalt affald, selv når det har gennemgået en affaldsbehandling, som ikke væsentligt har ændret dets oprindelige egenskaber.

28 Det følger af fast retspraksis, at selv om betragtningerne til en EU-retsakt ikke er retligt bindende og hverken kan påberåbes til støtte for at fravige bestemmelserne i den pågældende retsakt eller til at støtte for en fortolkning af bestemmelserne, der er i strid med deres ordlyd, kan de imidlertid præcisere indholdet af denne retsakts bestemmelser og give fortolkningselementer, som kan oplys om den nævnte retsakts udsteders hensigter (jf. i denne retning dom af 25.3.2021, Balgarska Narodna Banka, C-501/18, EU:C:2021:249, præmis 90 og den deri nævnte retspraksis).

29 I det foreliggende tilfælde indebærer artikel 3, stk. 5, og artikel 11, stk. 1, litra i), i forordning nr. 1013/2006 fortolket i lyset af 33. betragtning til direktiv 2008/98, at blandet kommunalt affald, der er klassificeret under kode 19 12 12 i EAK efter en mekanisk behandling med henblik på dets energiudnyttelse, som imidlertid ikke væsentligt har ændret affaldets oprindelige egenskaber, skal anses for at henhøre under blandet kommunalt affald indsamlet fra private husholdninger som omhandlet i disse bestemmelser, uanset den omstændighed, at kode 20 03 01 er nævnt i disse bestemmelser.

30 Som generaladvokaten har fremhævet i punkt 56 i forslaget til afgørelse, afhænger den retlige ordning, som finder anvendelse på affaldsoverførsler, af affaldets grundlæggende karakter og ikke af dets formelle klassificering i EAK.

31 Enhver anden fortolkning ville desuden give mulighed for, at blandet kommunalt affald, der efter behandling er blevet klassificeret under en anden kode i EAK end den, der er forbeholdt blandet kommunalt affald, uden at denne behandling har ændret karakteren af affaldet væsentligt, falder uden for anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 5, og artikel 11, stk. 1, litra i), i forordning nr. 1013/2006 og i sidste ende principperne om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed, som, således som det er anført i denne doms præmis 23, tilsigtes overholdt med disse bestemmelser.

32 I det foreliggende tilfælde er der enighed om, at den mekaniske behandling af det i hovedsagen omhandlede affald ikke væsentligt har ændret dette affalds oprindelige egenskaber og dermed dets karakter.

33 Med henblik på anvendelsen af forordning nr. 1013/2006 følger det heraf, at blandet kommunalt affald til nyttiggørelse, som efter en mekanisk behandling med henblik på energiudnyttelse, som imidlertid ikke væsentligt har ændret dets oprindelige egenskaber, er blevet klassificeret under kode 19 12 12 i EAK, skal anses for at henhøre under blandet kommunalt affald fra private husholdninger.

34 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at de forelagte spørgsmål skal besvares med, at artikel 3, stk. 5, og artikel 11 i forordning nr. 1013/2006 skal fortolkes således, at den kompetente afsendelsesmyndighed, henset til principperne om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed, navnlig på grundlag af den begrundelse, der er omhandlet i denne forordnings artikel 11, stk. 1, litra i), kan modsætte sig en overførsel af blandet kommunalt affald, der, som følge af en mekanisk behandling med henblik på energiudnyttelse, som imidlertid ikke har ændret dets oprindelige egenskaber væsentligt, har været klassificeret under kode 19 12 12 i EAK.

Sagsomkostninger

35 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Artikel 3, stk. 5, og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald skal fortolkes således, at den kompetente afsendelsesmyndighed, henset til principperne om tilstrækkelig egenkapacitet og nærhed, navnlig på grundlag af den begrundelse, der er omhandlet i denne forordnings artikel 11, stk. 1, litra i), kan modsætte sig en overførsel af blandet kommunalt affald, der, som følge af en mekanisk behandling med henblik på energiudnyttelse, som imidlertid ikke har ændret dets oprindelige egenskaber væsentligt, har været klassificeret under kode 19 12 12 i listen over affald, som fremgår af bilaget til Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald, som ændret ved Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18. december 2014.

Underskrifter